

Naročilna lista: Celo leto 40 din., četrt leta 20 din., mesečno 7 din. Irven Jugoslavije: Celo leto 160 din. Inseti ali oznanila se zaračunajo po dogovoru; pri večkratnem inseriranju primeren popust. Upravišтво sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Naša Straža

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo

Poštnina plačana v gotovini

„Naša Straža“ izhaja v ponedeljek, sredo in petek. Uredništvo in upravišтво je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Z uredništvom se more govoriti vsaki dan samo od 11. do 12. ure. Rokopisi se ne vračajo. Nezaprte reklamacije so poštnine proste. Telefon Interurban št. 113.

43. številka.

MARIBOR, dne 5. junija 1925.

Letnik I.

Samostojno - demokratska komedija.

Samostojni demokrati so se zadnje leto začeli igrati s hrvatskimi kmeti. Iz seljaškega sveta si na razne načine in z različnimi sredstvi pritegnejo nekaj seljaških vzorcev in napravijo potem z njimi svojo politično parodo ali bolje rečeno — komedijo. Dolgo časa kaj takega ni bilo mogoče, ker svet ni bil vajen tako umazane politike kot jo sedaj uganjajo razni patentirani »državo tvorci«, ter je iz oči v oči izpovedoval svoje prepričanje menceč, da bodo razni politiki, ki vidijo, da nimajo ljudstva za seboj, odnehali od svojih političnih spekulacij. Ko je pa ljudstvo videlo, da špekulanti in prevaranti le ne odnehajo, si je pa mislilo: pa naj bo, vas pa včasih tudi potegnemo, če ravno hočete!

Ko danes samostojni demokrati zbobnajo skupaj tudi seljake, se gotovo ne zavedajo, kako zelo so sami prevarani pri tej celi komediji. Sila in prevara sicer spravi nekaj ljudi skupaj, mnogo jih pa le pride za to, da potegnemo sklicatelje.

Pred volitvami so se spravili samostojni demokrati nad Medžimurce. Pod prevaro in pretvezo, da se bodo reševala agrarno-reformna vprašanja in da se bo celo zemlja delila, so jih precej spravili skupaj ter jim toliko govorili o svoji edini pravi »nacionalni« politiki, da so Medžimurci nazaj grede porogljivo prepevali:

»Zemljicu bum zel,
Kroglicu pa del —
Kam bum sam htel —«

To so tudi točno izvedli dne 8. februarja, samostojni demokrati so pa seveda kakor pri »zemljici« — tako tudi pri kroglicah goljufali, jih kradli in presipali, »seljaški volilni shod« bi si bili pa lahko prihranili.

Sedaj so pa »lifrovali« samemu Pribičeviću v Beograd nekaj seljakov iz okolice Siska. Samostojno demokratski listi zatrjujejo, da jih je bilo nad tisoč, beograjska »Politika« pa pravi, da jih je bilo na zborovalnem prostoru hotela »Slavija« okroglo — 300. Kdor ta prostor pozna, bo dal »Politiki« prav. Istočasno se je pa v Beogradu vršil tudi orjunski kongres in ko so orjunaši po veliki večini samostojno demokratska garda, je razumljivo, da se je tudi z njimi imitiral seljaški zbor, prav tako kakor z drugimi agitatorji, ki so že za to določeni, da ob raznih prilikah predstavljajo razne sloje — vse za samostojno demokratsko stranko.

O »jugoslovenstvu« je bil Pribičević tokrat zelo kratek. V Beogradu mu to sploh ne sodi. Mogoče je pa tudi pomislil, da bi maloštevilni zapeljani hrvatski seljaki znali razmišljati, zakaj o tem v Beogradu tako ne govori, ko po Hrvatskem, kjer se ljudem ta vrsta nacionalizma s silo vtepa v glavo, ko je vendar znano, da Srbini najmanj popuščajo od svojega srbijanstva. Vsi samostojni demokratje se dobro zavedajo, kako kočljivo je vprašanje: Zakaj so »Jugosloveni« samo med Hrvati in Slovenci, med Srbi pa največji Srbijanci.

Mnogo besed in časa je porabil za razmotrivanje o R. R. (radikalno-radičevskem) sporazumevanju. Najprej je udaril na najnižjo agitatorsko plat ter razlagal, kako nacionalno grešen je Radič in njegova stranka. Iz radičevskega glasila »Dom« od leta — 1914 je bral neko avstrijsko patrijotično pesmico. — Lahko njemu, ko poslušalci nimajo pri rokah tiskanih produktov avstrijskega patrijotizma samostojno-demokratskih prvakov iz vseh prečanskih krajev in njihovega vrhovnega šefa, kateremu so že mnogi pravi, od Avstrije preganjani in obsojeni nacionalisti (n. pr. pisatelj Cesarec, publicist Banjanin) javno očitali, kako je bil napram krvniku hrvatskega naroda grofu Tiszi itd., a so samostojno demokratski listi na vse to bruhali samo psovke, dočim se obtoženi šef s svojim imenom ni niti — oglasil.

Prav čudno se je govorilo tudi o politiki HRSS, sedaj HSS. Samostojni demokrati se radi hvalijo, da so oni povzročili preokret HRSS, tokrat je pa Pribičević govoril samo o kapitulaciji Radičeve stranke, glede prej je pa dejal, da je pomenil njen program »popolno uničenje našega naroda«.

»Prosim vas, da mi oprostite, če spravim v celo stvar tudi malo osebno noto«, tako je Pribičević začel posebno poglavje svojega govora, potem je pa na dolgo in široko govoril o svojih velikih zaslugah na velikem zanosu, velikem poletu in veliki misli samostojno demokratske stranke. Raznolično je naglašal, da je vsak sporazum, ki bi stavljal kot pogoj izključitev samostojnih demokratov, nemogoč, ker takega sporazuma tudi gospod Pašič neče. Z drugimi besedami bi se reklo, da ima g. Pribičević na g. Pašiča tako silen vpliv, da so samostojni demokrati ob Pašičevi strani na vladi za vse večne čase sigurni. Najeti agitatorji so pri tem vpili: »Živio Pribičević, vodja velike Jugoslavije!«

Samostojni demokrati morajo prejemati zelo črne vesti iz Beograda, da so se lotili te komedije in da napo-

vedujejo v kratkem še eno v Varaždinu. Že po tem, kako si pridobijo ljudi za svoje shode, je vse skupaj prava tragikomedijska, kaj se bo le potem, ko se bo enkrat izkazalo, da je Pribičević pri Pašiču samo v službi. To je že dovolj znana stvar, pa dokler gospodar pusti, da se sluga širokousti v njegovem imenu, se še vedno najde nekaj ljudi, ki polagajo veliko važnost na takega

slugo. Radikalni partijski interesi lahko Pribičeviću vsak dan odpovedo službo in pri vseh komedijah, ki jih uganja samostojno demokratska stranka, je že za ta slučaj njen polom gotova stvar. Do popolnega kraha protiljudske politike, ki ima danes še precej zagovornikov med radikali, se pa niti ostanki samostojno demokratske skupine ne bodo obdržali.

R. R. sporazumevanje.

Prve dni tega tedna, takoj po samostojno-demokratski paradi s »seljaki« iz Siska v Beogradu se je mnogo govorilo o

homogeni radikalni vladi,

ki naj bi vladala do zaključka popolnega RR. sporazuma. Napovedoval se je tudi

nov Pašičev govor

na seji radikalnega kluba. Ta seja se je vršila v torek in je razpravljala samo o invalidskem zakonu. Pašič ni govoril. Mnogi radikalni poslanci zatrjujejo, da sporazumevanje napreduje in da se v kratkem začnejo

javna pogajanja.

Pašič je baje pristal na to, da pride poročilo anketnega odbora glede preostalih 24 hrvatskih mandatov v najkrajšem času pred parlament in da bi se verifikacija lahko smatrala že kot znamenje dovršenih pogajanj ali razgovorov.

Radičevci o pogajanjih.

Zadnja številka (od srede) »Doma«, glasila HSS daje o poteku pogajanj sledeče informacije:

Dveurni razgovor Nikole Pašiča in Pavla Radiča v soboto se je vršil o verifikaciji mandatov in o sporaz-

umu, ki se ima izvesti takoj; o sporazumu na jesen ni bilo govora. Kar se tiče sporazuma, je Pavle Radič obvestil Pašiča natanko in konkretno o stališču hrvatskega seljaškega kluba, ki popolnoma soglaša s poslovnikom, odredbami ustave in s temeljnimi pojmi parlamentarizma. Že radi tega je povsem jasno, da morajo hrvatski zastopniki ostati na tem stališču. Brezdvomno bo s tem soglašala tudi cela opozicija. O sporazumu se je govorilo še vedno v splošnih obrisih, vendar se je dosedaj, da se ta stvar čim preje in čim bolje reši. Vprašanje verifikacije se ima rešiti še tekom enega tedna in prav tako tudi more priti do sporazuma ali istočasno v glavnem, na vsak način pa pred velikimi parlamentarnimi počitnicami.

O sestanku Pašič—Radič

se v pomanjkanju pravih informacij mnogo ugiblje. Domneva se, da Pavle Radič še ni zvedel od Pašiča, kaj bo s Stjepanom Radičem. Radikali si o tem še sami niso na jasnem. Eni so za ustavljenje procesa, drugi pa mislijo, kakor baje Stjepan Radič sam želi, naj se proces konča, potem pa po potrebi izda pomilostitev. Baje bo za Petrov-dan izdana amnestija, ki se bo raztegnila tudi na politične delikte, in dela se na tem, da bi se pod njo spravilo tudi Radiča.

Politične vesti.

Samostojno demokratska komedija. Na naslov vodstva Samostojno demokratske stranke povodom zadnje parade in komedije s »kmeti« iz Siska v Beogradu se je radikal profesor Jelenčič, ki je že bil in ki sedaj zopet velja za Pašičevega tajnika in zaupnika, takole izjavil: »Mi, radikali starega kova za tak politiko blufa in žongliranja nimamo smisla in take stvari ne napravljajo na nas nobenega vtisa. V nas starejših ljudeh je ta »Pribičevićev cirkus« vzbudil samo stare neljube spomine iz naše temne preteklosti, ko so nekdanji vladodržci v Srbiji Vladan Gjorgjevič in Cincar Marković tudi od daleč dovažali deputacije »iz naroda« v Beograd, da bi dokazali, kako je narod zadovoljen z njihovim režimom, ki pa je bil sicer obsojen na propast. Svetozar Pribičević pripelje v Beograd lahko 30.000 svoje »brače« namesto 300, toda na nas Srbijance, ki ne prenesemo niti namigavanja na politiko Tisze in Khuena, katero bi ta gospod rad uvedel tudi pri nas, tako žongliranje ne dela vtisa, ker prejasno kaže, da se hoče s tem le na vladi obdržati. Za nas Srbijance in stare radikale je tako inštruiranje mase prevelika predrznost, čeprav mase pozdravljajo kralja. Pribičevićovo vsiljevanje, kakor da je on rešil domovino, je za nas le »bedasterija«, kakor pravijo Primorci. Mi polagamo važnost samo na hladnokrvnost pravih zastopnikov in poslancev hrvatskega naroda.«

Pogoji RR. sporazuma. »Novosti« v Beogradu so te dni poročale, da je Stjepan Radič takole označil temelje ali pogoje za sporazum z radikalno stranko: I. a) Značenje monarhije angleškega tipa. Monarhija angleškega tipa pomeni popolno avtonomijo selskih in mestnih občin, okrajev in glavarstev (županij), popolno ustavno svobodo, končno popolno sodno neodvisnost. b) Vlada parlamentarne večine razen v slučaju, da večina razpusti parlament ali če na volitvah ne dobi večine. V tem slučaju pripade vlada največji opozicijski stranki. c) Razpustitev parlamenta samo na predlog parlamentarne vlade. d) Defenzivno delo v zunanji politiki. e) O vseh spopadih naj se razpravlja samo potom arbitraže. II. Hrvatska samouprava obsega ozemlje Hrvatske, Slavonije z eventualnimi korekturami v vzhodnem Sremu. Kot odškodnino dobijo Hrvatje Baranja in del Bačke, del Bosne in južno Dalmacijo. Boka Kotorska pripade Srbiji. Hrvati dobijo odškodnino v Hercegovini. Hrvatska obdrži vse predvojne pravice in poleg tega dobi še občo pridobitno in finančno avtonomijo v skladu z interesi državne celote ter centralni sabor. Hrvati volijo v centralni sabor direktno predstavnštvo po številu svojih prebivalcev. — Pavle Radič je baje te pogoje predložil Pašiču. — Včerajšnji zagrebški »Jutarnji list« pa poroča, da so vse te točke »prejšnjega datuma« in da se sada jnisio formulirali posebni pogoji. HSS je priznala obstoječe struje na temelju ustave ter za sporazum ne stavlja posebnih pogojev, ampak zahteva samo to, kar je samoobsebi razumljivo: upoštevaje parlamentarnih načel in zboljšanje uprave.

Devetnajst od hrvatskih anketiranih poslancev, piše HSS glasilo »Dom«, ima take namestnike, ki še niso bili poslanci in se ne more nikakor na nje naobrtni za ključek skupščine od 28. marca t. l., po kojem so bili nekateri mandati Radičevih poslancev uničeni, drugi pa prepušteni usodi ankete. Sedem namestnikov od anketiranih poslancev je takih, ki so že bili poslanci. Ako bi torej 26 anketiranih Radičevih poslancev odložilo mandate, potem bi lahko 19 namestnikov takoj prevzelo poslansko čast.

Spori med orjunaši. Med orjuno se že dolgo časa opaža veliko nesoglasje. Nekaj članov te organizacije iz Beograda, Vojvodine in tudi iz Dalmacije je na strani Davidovičevih demokratov, drugi so zopet zemljoradniki, tretji bi pa radi orjuno napravili za popolnoma nadstrankarsko jugoslovansko nacionalistično organizacijo. Vsi ti člani se ob raznih prilikah sprejo z orjunaši iz Hrvatske in Slovenije, ki so po veliki večini, ter z onimi iz drugih pokrajin, ki se deloma zalagajo za politiko samostojnih demokratov. Tudi sedaj na orjunškem kongresu v Beogradu se je pokazal ta razdor in celo »Jutro« je te dni prineslo vest »Spor v Orjunu?« — Skupino »sporazumašev« naj bi vodil sam predsednik orjune dr. Leontič in baje so bili zanj tudi mnogi orjunaši iz Slovenije, dočim so mu orjunaški delegati iz Hrvatske oporekali izjavljajoč se za politiko nacionalnega bloka.

Po svetu.

DIVJASTVA CANKOVEGA REŽIMA.

V Beograd k drugim bolgarskim emigrantom je pribežal zemljoradniški poslanec Ivan Arnaudov iz Ruščuka, ki je pripovedoval novinarjem sledeče:

»Še pred 15 dnevi sem bil še na njivi in oral, ko prihiti k meni neki kmet in reče: Beži, prišla je konjenica iz Ruščuka in te išče po vsej vasi.« Kakor hitro sem to slišal, sem švignil v gozd in pobegnil v Rumunijo in končno v Srbijo. Pobegnil sem od svoje zemlje, od svojega doma, od svoje rodbine, ker je postal režim tako nevzdržen, da starci, sto let stari, ki se spominjajo turških časov se ne spominjajo takega nasilja, kakor ga izvršuje sedaj v Bolgariji Vojna liga. S svojimi očmi sem gledal trupla duhovnikov, učiteljev, ljudi iz naroda. Videl sem, kako je bil Ruščuk od vojske pet dni obkoljen in kako je vojska tedaj streljala meščane. Imel sem priliko, da sem videl in slišal tudi to, kako so vojne oblasti zaukazale gotovim osebam, da se morajo vsak dan ob pol osmih dopoldne javiti na policiji. Ko pa so prišli prvi pot, so jih postreljali s samokresi, njih trupla pa pometali v Donavo. Ne morem točno reči, koliko ljudi je bilo tako ubitih. Vem pa pozitivno, da so iz mojega okraja pomorjeni mnogi moji prijatelji in znanci.« — Našel je po imenu celo vrsto inteligentov in seljakov.

Ko je Arnaudov še opisoval teror, ki vlada na Bolgarskem, je obupno vzdignil roke in vzkliknil:

»In še so demokratične dežele, ki sprejemajo ubijalca Kalfova in mu odpirajo vrata. Komu naj se sedaj pritožimo? Kje naj apeliramo na usmiljenje? Pred nedavnim so ubili našega tovariša, bivšega ministra Petra Janeva, ubili so tudi Aleksandra Boteva, bivšega predsednika sobranja, ubili so obenem z njim poslanca Dimitrija Derlipanskega iz čustendilskega okraja, ubili so še celo vrsto drugih, pa nihče tega ne vidi, nihče o tem ne slišati. Toda vsa Srbija naj zna, kako umirajo njeni iskreni prijatelji!«

Zadnji teden je bilo mnogo nasprotnikov režima zopet ustreljenih na »begu«. V soboto sta bila obešena na dvorišču osrednje jetnišnice pop Ilija Petrov in Ivan Dundov. Obtožena sta bila, da sta ubila nekega narednika. Obešenje je bilo tajno in ni bila javnost k obešenju pripuščena. Veljko Jorkov, ki bi moral biti v kratkem obešen, se je v zaporu zastrupil.

V sofijskem centralnem zaporu se nahaja še 15 ljudi, ki so obsojeni na smrt in ki vsak dan pričakujejo izvršitev smrtne obsodbe. V ženskem oddelku je zaprtih 50 žen, med njimi tudi Adela Nikolova, rojena Francozinja, ki je bila vsled njene človekoljubnosti obsojena na smrt. Uboga Nikolova se trudi, da bi bila dobro razpoložena in razgovarja se s svojo prijateljico, na dosmrtno ječo obsojeno gospo Leže-jevo ter ji pravi: »Jaz sem nedolžna žrtev. Kaj naj storim, ko mi je Bog določil to usodo.«

Začetkom tega tedna je bilo zopet nekaj senzacionalnih aretacij. Najprej je bil aretiran minister Stojančev, član sedanje vlade, o katerem so začeli sumiti ministrski tovariši in pa Vojna liga, da se nagiblje na zemljoradniško stran ter da je bil najbrž tudi v zvezi z atentatorji. Stojančev se je najbrž zameril Vojni ligi in ta bo sedaj skrbela, da ga spravi s poti. Tudi upravitelja vojnega arzenala Bakalova so zaprli, češ, da je v zvezi s komunisti in da je zarotnikom dajal orožje.

Makedonski ustaši se zopet pobijajo med seboj. Raznesla se je vest, da je pri nekem spopadu med federalisti (ki so za samostojno Makedonijo) in med »makedonstvujušči« (ki so za priključitev Makedonije Bolgariji in za Cankov režim) padel vodja slednjih general Protegerov. Bolgarska vlada to vest zanika kakor je prvotno zanikala tudi smrt njegovega prednika Todor Aleksandrova.

V torek je bila Sofija od vojske blokirana. Od ranega jutra ni smel nihče na ulico razven članov rezervno-oficirske organizacije in drugih vladnih lig, ki nosijo kot znamenje belo vrvico na rokavu. Policija in milica je po hišah delala preiskave in mnogo ljudi so zopet zaprli. Povod vsega tega še danes ni znan. Vlada trdi, da je bila blokada radi razpusta onega dela vojske, ki je bil samo začasno dovoljen od mednarodne komisije in se je moral s tem dnem demobilizirati. S tem utemeljevanjem seveda niso v nobenem skladu tolike hišne preiskave in aretacije.

Cankov režim divja strahovito naprej in sramota za kulturni svet, če ne zaustavi pokolja.

Obletnica Matteottijevega umora. Ko so fašisti zvedeli, da hoče opozicija proslaviti spomin poslanca Matteottija, ki so ga fašisti pred enim letom umorili, a še do danes niso obsojeni, so po svojih listih in tudi v zbornici naglasili, da se tudi oni udeležijo te spominske manifestacije.

Težke obtožbe Horthy-a. Bivši ogrski minister Benitzky, znan legitimist je javno obdolžil državnega upravitelja Horthyja soudeležbe na dveh političnih umorih. List, ki je prvič prinesel te obdolžitve, je bil zaplenjen, bivši minister pa aretiran. Ko je cela opozicija sklenila, da bo v parlamentu solidarno zahtevala razčiščenje te zadeve, je pa vlada dvignila zaplembo lista ter dovolila, da so senzacionalno razkritje tudi drugi posneli. Nekdaj so bili solidarni s Horthyjem vsi legitimisti, konservativci itd., sedaj so se pa sprli in bodo gotovo še lepe stvari drug o drugem razkrili.

Združitev angleškega delavstva. Te dni se namerava izvesti v Angliji združenje vseh velikih angleških delavskih organizacij. Zvezi bi pristopili rudarji, pristaniški delavci, transportni delavci in splošna delavska zveza, ki štejejo par milijonov članov. Vse organizacije se bodo združile v mogočno bojno organizacijo, ki bo takoj pričela energičen boj za ureditev mezd.

Pred novo kitajsko državljansko vojno. Po smrti Sun-jat-sena, ki je uspešno vodil boj za popolnoma samostojno Kitajsko republiko ter se je pred grabežljivostjo Angležev, Japoncev in Amerikancev naslanjal na Rusijo, je začel zopet samovoljno nastopati znani mandžurski mogotec Čang-čö-ling, ki se naslanja na Japonsko. Proti njemu nastopa general Feng, ki je kristjan in vodi politiko v duhu umrlega Sun-jat-sena. Ruski poslanik svari Japonce pred podpiranjem Čang-čö-linga, ki je povrh še neiskren, ker dela tudi za angleške interese.

Dnevne novice.

Smrtna obsodba v Celju. Včeraj popoldan se je končala pred celjsko poroto zanimiva razprava proti roparskemu morilcu Josipu Hotko iz Velike Gorice na Hrvaškem. Hotko je dne 27. februarja t. l. zavrtno ustrelil in oropal v Dobovi pri Brežicah trgovca Ivana Kraljiča iz Šenkovca na Hrvaškem. Kraljič je imel mesarijo v Dobovi ter se je vračal usodnega dne z večjo svoto denarja domov. V nekem grmovju skrit ga je pričakal Hotko in ko se je Kraljič pripeljal mimo na kolesu, je dobil strel iz lovske puške v prsi, da se je zgrudil. Morilec je svojo žrtev še usmrtil, nato pa truplo zavlekel na železniško progo, kjer ga je vlak povozil ter popolnoma razmesaril. Sledov zločina pa ni

Novodošlo originalno angleško sukno

modno perilo, samoveznice, klobuki itd.

Fr. Mastek, Glavni trg 16.

mogel zakriti, ker so se na telesu še poznale rane od strela. Orožništvo je takoj pričelo skrivnostno zločin preiskovati in kmalu so izsledili zločinca v osebi kramarja Hotka, ki je dejanje priznal. Tudi pred poroto ni tajil. Za razpravo je pravilo med Celjani veliko zanimanje ter so poslušalci napravili pravi naval na porotno dvorano, katero so napolnili do zadnjega kotička.

V Slov. Gradcu sklicuje Obrtno društvo v nedeljo, dne 7. junija ob 10. uri dopoldne na vrtu hotela »Schuller« javen protestni shod proti davčnim krivicam. Vsi prizadeti vabljeni.

Naznanilo o sprejemu v škofijsko dijaško semenišče v Mariboru za šolsko leto 1925-26. V škofijsko dijaško semenišče v Mariboru se sprejmejo zdravi, dobro vzgojeni dijaki, zakonski sinovi dobrih krščanskih starišev, ki so z odličnim ali vsaj dobrim uspehom dovršili kak gimnazijski razred ali napravili izpit za prvi gimnazijski razred in ki se bodo po dovršeni gimnaziji posvetili duhovskemu stanu. Prošnje za sprejem se morajo vložiti najdalje do 31. julija potom pristojnih župnih uradov na škofijski ordinarijat v Mariboru. Prošnji se naj priloži krstni list, zadnje šolsko izpričevalo, ubožni list in zdravniško spričevalo. Višina letnih prispevkov se bo določila za vsakega gojenca posebej z ozirom na njegove premoženjske razmere in se bo v rešitvi prošnje naznanila. — Dečki, ki dobodo delati izpit za sprejem na mariborski gimnaziji ob koncu šolskega leta in ki mislijo prositi za sprejem v dijaško semenišče, se naj po dobro opravljenem izpitu v spremstvu svojih starišev, oziroma varuhov predstavijo semenškemu ravnateljstvu. Isto naj storijo po možnosti dijaki višjih razredov gimnazije, ki nameravajo prihodnje šolsko leto prositi za sprejem v semenišče. — Ravnateljstvo.

Skupen izlet v Pariz na razstavo dekorativnih umetnosti priredi potovalna pisarna »Vera« dr. z o. z., Aleksandrova cesta 8 koncem meseca junija ali začetkom julija s posebnim vlakom preko Beljaka, Innsbrucka in Basela z znižanimi voznimi cenami. Za prenočišča, prehrano in voditelja je preskrbljeno. Celokupni stroški se bodo določili pozneje. Prijave za izlet sprejema in nadaljne informacije daje potovalna pisarna v Ljubljani, Aleksandrova cesta 8. Pismenim vprašanjem je priložiti 5 D (tudi v znamkah) za odgovor.

Neurje z nalivom je razsajalo zadnjo sredo popoldne nad Ribnico na Pohorju ter okolico. Radi močno ter naglo naraslih hudournikov je močno trpela cesta in razne stranske poti.

Tatvine pod zaščito nevihte. Te dni je besnela po Sremu huda nevihta. Prebivalci vasi Čerevič so legli zgodaj k počitku in to pred vsem radi slabega vremena. Priliko nevihte so uporabili razni uzmoviči, ki so vdrti v zgoraj omenjenem selu v 5 najbogatejših hiš, iz kojih so odnesli denar, ženske nakite in sploh vse, kar je predstavljalo kako večjo vrednost.

Poneveril 80 tisoč dinarjev. Namestnik sreskega glavarja v Mostaru Alajbegović je kasiral razne globe. Eden del teh glob je zabeležil v knjigo, drugega je obdržal sam zase. Alajbegović sam priznava, da je poneveril, a njemu samemu ni znano, kolika je ukradena svota. Preiskava je dosedaj dognala, da znaša poneverba 80 tisoč dinarjev.

Milijonske globe novosadskih trgovcev. V Vojvodini dolgujejo veliki posestniki in veletrgovci še milijonske svote na davku. Nekateri novosadski trgovci so sedaj hoteli davčno oblast, ki jih je terjala, prevariti, ter so ji poslali na vpogled ponarejene trgovske knjige, iz katerih je bilo razvidno, da so trgovali samo v svojo izgubo. Davčna oblast je prišla tem sleparijam na sled in trgovce običajno kaznovala. Kazni znašajo večinoma več milijonov, ena celo 5 milijonov dinarjev.

Živinski tatovi. V okolici Sremskih Karlovcev so ljudje tožili že dalje časa, ker so jim neznani uzmoviči kradli kar s pašnikov: govedo, svinje, ovce itd. Orožniške postaje so vodile preiskave na vse strani, a brez uspeha. Še-le te dni se je posrečilo, da so padli ti tatovi v roke pravice v času, ko so kradli živo blago. Zandarmerija je odkrila, da je bila pri tej tatvini zaposlena cela banda, koji ji načelovala žena bogatega mesarja Grafa iz Karlovca. Poveljnica te tatinske družbe je ukradeno blago kupovala in ga spuščala v promet. Aretacija te bogate mesarice je izzvala v mestu in okolici veliko senzacijo.

Nekaj nenavadnega. Iz Sarajeva in okolice poročajo, da se je za sedanji poletni čas pojavila tamkaj nenavadna volčja nadloga. Volkovi so v teh krajih v hudi ter ostri zimi, a malokdo pomni, da bi se bili volkovi upali v sarajevsko okolico v poletju, kakor na primer letos. V neposredni bližini hana (gostilne) Vasina, ki je priljubljena sarajevska izletna točka, je udril volk v hlev necega Imamovića ter mu raztrgal pet ovac. Pri drugem ovčereju je bilo kmalu za tem od volkov poklanih 7 ovac. Sarajevski okoličani so videli roparske zveri, a jim nobeden ne more do živoga, ker ubogi seljak nima in ne sme imeti orožja.

Skrivnosten slučaj nasilne smrti. V vasi Pašičevo v bližini Novega Sada pogrešajo že dva tedna carinskega uradnika Velimirja Angjelkovića. Sedaj je dospel iz Smedereva brzovjav, da je bilo tamkaj naplavljeno truplo, ki je identično z Angjelkovičem. Truplo ima veliko sledi težkih poškodb. Priče, ki so Angjelkovića videle pred 14 dnevi, pravijo, da je bil tedaj Angjelkovič v družbi neznanih ljudi in je ta družba kvartala za visoke svote. Carinik je od teh neznancev priigral visoke svote. Popolnoma je upravičen sum, da so ti neznanci Angjelkovića umorili in ga nato vrgli v Donavo.

Ubili očeta in mačeho. V Črnilovu v Bosni je živel bogati vdovec Petar Kosmanović skupno s svojimi tremi sinovi, katere je zelo ljubil. Staremu vdovcu pa je nedavno zmešala glavo zlobna, pa lepa Trifuna Štikova, s katero se je tudi poročil. Razmerje do njegovih otrok se je s tem znatno spremenilo. Mačeha je znala moza zaplesti v svoje mreže ter ga naščuvati proti sinom. Starec je začel zapravljati in ko je nazadnje hotel lepo posestvo za malenkostno svoto prodati, so mu sinovi načrte prekrizali. V jezi so ubili očeta in mačeho, ju zakopali na njivi ter razglasili, da sta odpotovala. Zločin morda ne bi bil odkrit, da se ni izdal eden izmed bratov v pijanosti svojemu dobremu znancu, ki ga je ovadil.

Novice iz Črne gore. Za binkošne praznike je zapadel visok sneg okrog Kolašina. Sneg je napravil veliko škodo na sadnem drevju in na žitnih poljih. — Dokončana je avtomobilska cesta med Zeleniko—Bar—Ulčinj, in sicer tik ob morski obali. Na tej progi je otvorjen avtomobilski poštni promet. Ta nova avtomobilska zveza vodi skozi slikovite kraje in bo velika privlačnost za posetnike Primorja.

Borza. Budapest 838—858, Berlin 14.27½14.42, Italija 239.55—242.85, London 289—292, Newyork 59.70—60.50, Pariz 297, Praga 177—179.40, Dumaj 841—853, Zürich 11.60—11.70, Amsterdam 2415—2445. Dinar notira v Zürichu 8.60.

Dar Dijaški kuhinji. Na gostiji g. Simona Sulerja v Smartnem pri Slovenjgradu je nabral g. Urleb za Dijaško kuhinjo v Mariboru 200 D. Prisrčna hvala!

Zahvala »Slomška« čast. gg. duh. mar. škofije. — V letošnji poslovni dobi je preživel »Slomšek« precej težke čase. Napočilo je za njega leto »sedmih egiptovskih suhih let« in pretila mu je nevarnost, ki bi ga ovirala v napredku, ki bi onemogočila pravo delo in tako tudi zaželeni uspeh, ako ne bi bila pravočasno odpravljena. Ker smo računali na običajno podporo od zunaj, smo začeli v začetku poslovne dobe z istim obširnimi programom, kakor ga je izvajal »Slomšek« prejšnja leta. Kmalu smo pa zapazili, da je pomoč tokrat izostala in z nekim strahom smo se začeli izpraševati, kaj bo? Stiska nas je prisilila, da smo začeli razmišljati in iskati vire. Kam se naj obrnemo? Kje naj iščemo pomoči? Težko vprašanje. Odgovor pa smo vseeno našli. Kaj, ko bi se obrnili na našo častito duhovščino? Na gospode, ki so bili pred več ali manj leti morda v podobnem ali še celo v slabšem položaju? Oni nas bodo gotovo razumeli in nam po svojih močeh tudi radi pomorejo. To tem bolj, ker vedo, kaj se pravi, da hoče človek delati, a ni-ma sredstev, s katerimi bi se dela lotil, ali če ga je že započel, s katerimi bi delo nadaljeval, ker čutijo, da se morajo mlade moči udeleževati in zato treba storiti vse, da to morejo storiti. Razmišljanju je sledil sklep in izvršitev sklepa. Gospodom duhovnikom smo razposlali »božično darilo« — morda nekoliko neprijetno — ponižno prošnjo, v kateri smo naslikali bedni položaj »Slomška« in jih prosili, da mu odprejo, ko potrka na vrata njihovih src. Pokazalo se je, da se nismo varali, ko smo stavili naše zaupanje v Vas, častiti gospodje. Niste nas zapustili. Pomogli ste nam iz zagate. In to nas je razveselilo. Vidimo namreč, da znate ceniti naše tiho in mirno delo, da odobravate naše korake in ste zato pripravljeni pomagati, kadar smo pomoči potrebni. Primerne zahvale vam ne moremo izraziti. Zagotavljamo pa Vas, da Vaša imena ostanejo zapisana v našem spominu in da se bo v naših srcih skrivala do Vas tista tiha hvalečnost, ki se da samo čutiti, a z besedami izraziti nikdar. Vemo, da nam dobrote niste izkazali za to, da bi Vam jo povrnili, poplačali. Poplača Vas pa naj zavest, da ste pomagali svojim mlajšim bratom, idealnim ljudem, ki hočejo delati, se izpopolnjevati in se vsestransko izobraževati, da bodo potem v življenju, v svojem bodočem poklicu lahko izobraževali, vodili in dvigali tiste, ki jim bodo izročeni. Saj je namen »Slomška« ravno v tem, da izkleše iz nas može, ki bodo delovali med narodom po geslu našega velikega Slomška: »Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.« V imenu vseh Fr. Kolenc, poč. vodja.

LOGARSKA DOLINA.

Ni Bog nam dal srebra, zlata,
a dal nam v last je kos sveta,
nanj blagoslov nebes razlil
in v zemski raj ga spremenil.

Te besede pesnika Mozirskega so tako lepe, tako navdušljive, kakor je vsakdo navdušen, ko pride enkrat v Logarsko dolino.

Nekako v sredini te doline oskrbuje Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva planinsko kočjo, takolimenovano Piskernikovo zavetišče. Kočo obdaja krog najlepših vrhov, Savinjskih alp, kakor Mrzla gora, Križ, Turska gora, Brana, Planjava, Ojstrica, Planinšca, Strelovec, Grofička in Ovčeva ter je ta kraj vsled svoje zdrave in krasne lege jako primeren kot planinsko letovišče.

Piskernikovo zavetišče je izhodišče za najlažje izlete, n. pr. k bajnokrassnemu slapu Savinje, na Okre-

šelj, kjer te sprejme dobro oskrbovani Frischaufov dom, v Robanov kot, v Matkov kot in imaš lepe senčnate izlete po bližnjih gozdovih in na Klemenškovo planino. Od kočee greš pa tudi lahko na gori omenjene, dolino obrobujete ponosne vršace.

Poleg kočee pada mičen slap Palnik, ki nudi v svojem naravnem basenu osveževalne kopeli.

Dohod je najlažji iz Celja preko Solčave (avto), daljši iz Ljubljane čez Kamniško sedlo ali čez Korosico—Škarje, a iz Maribora preko Prevalj—Črne (avto) Solčavski vrh v Solčavo.

Poleg Piskernikovega zavetišča postavila je neumorno delujoča Savinjska podružnica SPD. v Gornjem gradu nov Planinski dom, za katero stavbo so darovali mnogi navdušeni planinci po svojih močeh.

Za stavbo in njeno izvržbo se je posebno trudil g. sodni svetnik Fran Tiller v Celju, vsled česar se je sklenilo na občnem zboru gori imenovane podružnice dati stavbi ime Tillerjeva kočea.

Otvoritev slavnost se bo vršila na Vidov dan, dne 28. junija 1925, ob 14. uri ter so obljubili svoje sodelovanje že godba in dva pevska zbor. Po slavnostnem sporedu bo prosta planinska zabava. Umljivo je, da se v današnjih razmerah kočea ni mogla še izplačati, da bo treba še mnoge podpore, a prepričan sem, da pravi planinec nikdar ne pozabi, kaj je dolžan svojim ljubljanim planinam, ki ga v najhujših urah, ko pohiti na nje, razvedrijo, mu dajo ponovno moč in snago za nadaljnje delovanje v svoji težki vsakdanji službi.

Otvoritev Tillerjeve kočee vam bodi praznik, ta dan se podajte v Logarsko dolino, da tudi z vašo navzočnostjo doprinesete obulus k stavbi te ponosne, najmlajše planinske postojanke. Brunon Rotter.

Iz Maribora.

Blazni birokratizem. V skladišču bivše južne, sedaj državne železnice v Mariboru je še iz medvojne dobe ostalo 40.000 paketov — to je paket po deset: 400.000 skatljic — nekaj švedskih užgalic. Te užgalice je skladiščna uprava nekaj časa izdajala železniškemu osebju za službeno uporabo: v pisarnah, nažiganje svetilk itd. Kmalu je pa prišlo povelje, naj se vse te užgalice uničijo. Birokrat v železniški upravi je samo čital, da je monopolizirano takovrstno blago prepovedano in to mu je zadostovalo za naredbo ali odredbo, naj se vse skupaj uniči. Da bi skladiščna uprava te užgalice lahko razdelila ali pa po znižani ceni prodajala železniškim uslužbencem, mu ni hotelo priti na misel in tako se ni spomnil niti na to, da bi se lahko iz take prodaje naknadno plačala monopolna taksa, če se že ta mora pobirati tudi od blaga, ki obstoja še od poprej, ko še ni bilo SHS monopola. Da bi se pa kaj brezplačno in brez vseh taks dalo ljudem, to je pa seveda najdalje od pojmovanja birokrata, ki rajši vse uniči kot pa bi komu kaj prepustil zastoj.

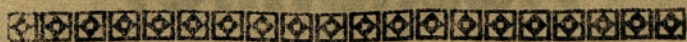
Samo proti taksil! Kakor znano, se po novem stanovanjskem zakonu zvišujejo najemnine na podlagi predvojnih najemnin. Najemnik dobi račun od hišnega gospodarja šestkratno zvišano predvojno najemnino. Gre na davčno oblast ter povpraša, če je najemnina leta 1914 res toliko znašala. Misli si, da bo to šlo lahko, pogledali bodo v knjigo in mu povedali, kako in kaj. Pa se hudo zmoti, kajti ko prosi za to informacijo, zahtevajo od njega takso 25 din.: 5 din. za prošnjo ali vlogo, 20 din. pa za rešitev ali odgovor. Pri strašnem sistemu taks je danes menda že sploh tako daleč, da se od urada težko dobi kako pojasnilo brez občutno visoke takse. Če je že vse samo proti taksil, potem bi bilo pač najboljšje, da se taksiranje izvede do skrajnosti. Mogoče se bo potem taksiranje pokazalo kot nemogoče in se bo z njim prenehalo. Začelo bi se lahko s taksami takole: Človek vidi na cesti vlomilca na delu, počeno vodo vodno cev ali kaj podobnega, kar mnoge ogroža, pa hiti k prvi oblasti postaji in stvar prijavljuje. Tu zahtevajo od njega takso, pišejo vlogo itd., med tem pa vlomilci svoje delo dovršijo, voda iz počene cevi pa poplavi celo ulico. Ko bi se na tak način takse temeljito pobirale, a bi se pri tem na vseh koncih in krajih delala škoda, bi mogoče vendarle sprevideli, da ni vse samo proti taksil.

Glavna krivca pri umoru Miklove družine pri tokratni poroti. Mariborska porota prične dne 15. junija. Za to porotno zasedanje je določenih več slučajev težje tatvine, en umor in slučaj trojnega umora v družini Mikl na Ruški cesti v Studencih. Kot glavna krivca pri tem zločinu hosta obsojena ptujski mizar Zlahtič in njegov pomočnik Čič. Smo že večkrat poročali, da Zlahtič zanika vsako krivdo pri umoru, med tem ko je Čič priznal, da je on umoril: Mikla, njegovo ženo in otroka. Nekaj čudnega je na dosedanjih Čičevih izjavah dejstvo, da skuša po možnosti povdariti pri celem zločinu lastno krivdo, a zmanjšati krivdo direktnega in indirektnega sodelovanja svojega zločinskega sodruga Zlahtiča. Razprava o slučaju Mikl bo kratka, ker ne bo pravičnega nobenih prič, ampak prideta v poštev samo dva glavna krivca Zlahtič in Čič.

Vojnim invalidom na znanje. Tajništvo SLS v Mariboru mesto je ravnokar dobilo od narodnega poslanca Žebota osnutek novega vladnega invalidskega zakona in je invalidom vsako soboto od 3. do 6. ure popoldne in v nedeljo od 9. do 11. ure dopoldne na razpolago v pisarni Koroška cesta šte. 1.

Narodno gledališče. Repertoar: Danes, 5. junija ob 15. uri »Hamlet«. Dijaška predstava. Zelo znižane cene. Ob 20. uri citraški koncert. Sobota, 8. junija »Tosca« ab. E. Nedelja, 7. junija in ponedeljek, 8. junija ob pol 21. uri nastop dr. Ben-Alija, doktor medicine kazanske univerze, svetovnoznane haluncinatorja in hipnotizerja.

Protituberkulozna liga v Mariboru. V zadnjem času so ligi došli sledeči darovi: Mestna občina Maribor 2000 dinarjev. Posojilnica Fram 200 D. Posojilnica Slov. Bistrice 100 D. Hranilnica in posojilnica v Slivnici pri Mariboru 100 D. Kmečka hranilnica in posojilnica Ptuj 50 D. Del. družba Korotan v Prevaljah 100 D. Gospod Vid Vončina v Mariboru 100 D. Gospa Marija Šerak v Kamnici 100 D. Gospod Makso Kopriva v Kamnici 100 dinarjev. Gospod dr. Rihard Bergman, zdravnik v Žalcu 25 D. Wolfram, drogerija v Mariboru 20 D. Gospod Franc Grobelšek, veletrgovca v Mariboru 20 D. Vsem darovalcem prisrčna hvala.

Nov vozni red

veljaven od 5. junija 1925, je pravkar izšel ter se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena je komadu D 1.50.

Prireditve.

Naraščaj mariborskega Orla poleti v nedeljo, dne 7. t. m. v Kamnico. Starše naših malčkov in vse prijatelje orlovstva opozarjamo na nedeljski naraščajski nastop mariborskega Orla, ki se bo vršil v Kamnici pri Mariboru. Orlič se bodo zbrali ob pol dveh popoldne na Koroški cesti 1. Prireditvene točke bodo zelo zanimive in opozarjamo na nje predvsem starše naših orlovskih malčkov. V nedeljo na svidenje v Kamnici.

Knez Volkun zgodovinska slika iz osmega stoletja se uprizoni na Telovo v Radvanju na prostem. Je to mala slika bore slovenske zgodovine našega Gosposvet-skega polja, ki smo ga žalibože izgubili, upajmo pa, da je naš Korotan, zibelka našega naroda, da je naša ta zemlja pravi koroški kmet Vitomir. Je to prvi poskus z gledališko predstavo na prostem, kateremu naj bi sledile še druge.

Na Telovo vsi v Radvanje, kjer se vrši velika ljudska veselica pod našim Pohorjem, ki bo gotovo vsakega zadovoljila. Za točno in ceno postrežbo je najbolje preskrbljeno.

Prepovedana je bila leta 1915 od avstrijske vlade zgodovinska slika »Knez Volkun«, ki se uprizoni dne 11. junija ob 15. uri v Radvanju. S silo so hoteli zabrisati še ono malo, kar nas spominja, da je bil naš narod sam gospodar onega ozemlja, o katerem se danes trdi, da ni naše. Zato vsi na Telovo v Radvanje pod naše Pohorje, kamor smo za enkrat prenesli knežji kamen. Za pravo ljudsko zabavo je v polni meri preskrbljeno.

Dijaki Orli v Ormožu. V nedeljo, dne 7. junija priredi Štajerska dijaška orlovska srenja dijaški orlovski dan v Ormožu. Dijaki Orli hočejo pokazati ljudstvu, iz katerega so izšli, sadove svojega dela, se poradovati in navdušiti, za nadaljnje naporno delo. Vabimo torej za nedeljo, 7. junija v Ormož vse, ki sočustvujete z nami. Pridite od blizu in daleč in podprite naš najmlajše, da bomo mogli raznesti velike orlovske ideje v vsak kraj naše ljube slovenske domovine in še dalje, dalje preko mej! Na svidenje v Ormožu! Bog živi!

Dijaški orlovski dan v Ormožu. Spored dijaškega orlovskega praznika v Ormožu, dne 7. junija je sledeči: Ob pol 8. uri prihod dijakov Orlov. Ob 9. uri sv. maša, pri kateri poje dij. orlovski zbor iz Maribora; po maši zborovanje v Katoliškem domu; popoldne ob 3. uri javen telovadni nastop z ljudsko zabavo v mestni grabi. V slučaju slabega vremena je akademija v Katoliškem domu. Sodeluje godba katoliške omladine iz Maribora. Udeležite se našega praznika v obilnem številu, posebno še prebivalci Slov. gorice in ptujskega okraja. Bog živi!

V nedeljo, dne 7. junija v Ormož na dijaško prireditve!

Najlepši izlet v nedeljo, 7. junija je v Ormož, kjer je dijaški orlovski nastop.

Pobrežje pri Mariboru. Delavska telovadna in kulturna zveza »Svoboda«, podružnica v Pobrežju priredi v nedeljo, dne 7. junija t. l. v lepem in velikem gostilniškem vrtu gostilne g. Simoniča v Pobrežju vrtno veselico. Spored bo zelo obširen in se bo de lahko vsak gost najboljše zabaval. Začetek veselice ob 15. uri popoldne, konec o polnoči. Vstopnina za osebo 5 D. V slučaju slabega vremena se vrši veselica drugo nedeljo, 14. t. m. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Čadram-Oplotnica. Na binkoštni ponedeljek popoldan je vprizonil tamkajšnji odsek v Orlovskem domu igro: »Tihotapci.« Vkljub temu, da je igra že sama na sebi precej opasna in težka, lahko rečem, da so jo izpeljali igralci naravnost izvrstno. Z začudenjem smo opazovali, kako se ti navidez trdi kmečki fantje z vso dušo pogladijo vsak v svojo vlogo, tako da ni bilo opaziti skozi celo igro prevelike pretiranosti in robotosti, kakor se še tuptam opaža na podeželskih odrih. Nekatere osebe, kakor France in njegova sestra Rezika, Tekmec in stara klepetulja Kokošarica so nas pa naravnost presenetile s svojimi lahimi kretnjami in svojim okusnim nastopom. Videlo se je, da niso videle svoje vloge samo v golih besedah, natiskanih v knjigi, ampak da jo je občutil vsak tudi v svoji notranjosti, v svoji duši. In v tem obstoja ravno napredek. Zato so se razšli tudi gledalci po končani igri z največjim zadovoljstvom in je vsakdo le obžaloval, da mu je tako hitro minil čas, ki ga je preživel ta popoldan v Orlovskem domu.

Veliko javno tombolo prirede poštni in brzojavni uslužbenci v Ptuj na Florjanskem trgu v nedeljo, dne 7. junija t. l. ob 14. uri s krasnimi dobitki. Ker je eventualni dobiček namenjen dobroteljnemu namenu in to za podpiranje vdov, sirot in bolnih potrebnih članov, prosijo nižji poštni uslužbenci občinstvo za polnoštevilno udeležbo te dobrotelne prireditve. V nedeljo popoldne vsi na Florjanski trg!

LISTEK.

Mali svet naših očetov.

Roman v treh delih: Spisal Antonio Fogazzaro.

Prevod iz italijansčine.

17

»Joj meni!« je rekel inženjer. »Dva meseca potrebujemo za to! Nemogoče!«

Globok vzdihljaj je v tem trenutku družbo spomnil na prisotnost gospoda Giacoma, ki se je v kotu naslanjal na zid in se zaradi teme ni upal naprej.

Gospa Terezija ga niti ni bila še pozdravila.

»O, gospod Giacomo!« je rekla z veliko naglico. »Oprostite. Tako sem vam hvaležna. Pridite bliže! Ste slišali, kaj smo govorili? Povejte še vi! Kako se vam zdi?«

»Vaš udani sluga sem«, je odgovoril gospod Giacomo iz svojega kota. »Prav zares ne morem naprej, zakaj moje slabe oči«

»Luiza!« je zaklicala gospa Terezija. »Prinesi svetilko ven! Toda slišali ste, gospod Giacomo; kako se vam zdi? Govorite, no!

Gospod Giacomo je v svoji modrosti hitro trikrat ali štirikrat vzdihnil, kar je pomenilo: »Oh, sedaj sem pa v škripcih.«

»Ne vem«, je omahoval, »ne vem, pravim sedaj, ker sem v temi . . .«

»Luiza!« je še enkrat poklicala gospa Terezija.

»O ne, gospa, ne, gospa. V temi razumem toliko stvari, da sam ne vem. Hočem reči, da v svoji nevednosti ne moremo izraziti nobenega mnenja. Vendar pravim, zdi se mi, da bi mogoče . . . sedaj, pravim, v vaši službi sem in v službi spoštovane družine, četudi se ne bi čudil, če e. kr. komisar, najboljši človek, toda sumljiv . . . dobro, dovolj, ne govorimo o tem. Tu sem, toda zdi se mi, pravim, če bi nekoliko zavlekli in med tem mogoče našega plemenitega gospoda Franca z lepimi besedami in . . . dobro, dobro, dobro, — radi mene, kakor hočete.«

Z odločnim ugovarjanjem je Franco spravil gospoda Giacoma tako naglo na drugo pot. Luiza ga je pri tem živahno podpirala in gospa Terezija, ki bi bila morda končno tudi rajši imela kak odlog, se ni upala upirati.

»Luiza, Franco«, je rekla, »peljita me nazaj v salon.«

Oba mlada človeka sta skupaj peljala naslonjač v salon. Stric in gospod Giacomo sta jima sledila.

Ko so prekoračili prag, se je Luiza nagnila, poljubila mater na lase in zašepetala: »Boš videla, da bo vse dobro.« Mislila je, da bo dobila v salonu župnika, toda ta se je bil izmuznil skozi kuhinjo.

Komaj sta pripeljala Franco in Luiza mater k mizi, kjer je bila luč, je prišel cerkovnik in javil, da je vse pripravljeno. Gospa Terezija ga je prosila, naj pove gospodu župniku, da prideta zaročenca čez pol ure v cerkev.

»Luiza«, je rekla in je pomenljivo pogledala svojo hčerko.

»Da, mamica«, je odgovorila ta. Obrnila se je k svojemu zaročencu in mu rekla bolj glasno: »Franco, mama bi rada govorila s teboj.«

Gospod Giacomo je razumel in odšel na teraso. Inženjer pa ni razumel in njegova nečakinja mu je morala pojasniti, da hoče ostati mama sama s Francem. Preprosti človek pa še ni razumel, zakaj gre; zato ga je smehljaje prišla za roko in peljala ven.

Gospa Terezija je molče ponudila svojo lepo še mladostno roko Francu, ki je pokleknil, da jo poljubi.

»Ubogi Franco«, je rekla nežno.

Rekla mu je, naj vstane in sede poleg nje. Rada bi govorila, mu je rekla; pa tako težko diha. Toda on bo vse razumel, četudi bo povedala v kratkih besedah, kajne?

Ko je to govorila je bil njen slabotni glas neizrečeno mil.

(Dalje sledi.)

Širite „Našo Stražo“!

PALMA

kaučuk podpetniki in podplati

vzdržijo vsako vreme, so prožni in higijenični.

Moške klobuke

najnovjših oblik, po najnižjih cenah kupite pri trvdki
Anica Traun, Maribor, Grajski trg 1

Nesrečna gospodična želi priti k usmiljenim ljudem par mesecev, kjer bi vsa hišna dela opravljala in šivala za hrano in stanovanje. Dopisi pod »Nesrečna« na upravo lista. 258 2-1

V nedeljo, dne 7. junija t. l., ob 4. uri popoldne, se prodaja v Kamnici ob cesti košnja na 10 oralov velikem travniku. Zbirališče gostilna Kopriva. 260

Premog iz svojega premogokopa pri Veliki Nedelji prodaja Slovenska premogokopna družba z o. z. v Ljubljani, Wolfova ulica št. 1-I. 107

Naznanilo.

Naznanjam uljudno, da sem prevzel

tovarno bučnega olja

Maribor, Pod mostom št. 7, desni breg in izdelujem istotam bučno olje najboljše kakovosti, ker imam v to svrhu na razpolago najboljšega strokovnjaka za izdelovanje bučnega olja ter se priporočam cenj. gospodom trgovcem za odjem mojega bučnega olja in prosim cenjenih naročil.

260

I. Hochmüller.

POZOR!

Pozor!

Ker opustimo trgovino z urami v Slovenski ulici 5, prodajamo do 1. julija 1925 vse ure, zlatino in srebrnino za izredno znižane cene. 242 5-1

F. KNESER, MARIBOR, SLOVENSKA ULICA 5.

POZOR!

POPRAVILA

MEHANIK IVAN LEGAT
specialist za pisarniške stroje

MARIBOR
samo Vetrinjska ulica 30.
Telefon št. 434.

FILIJALE

JADRANSKO PODUNAVSKE BANKE v Kranju, Ljubljani in Mariboru

sprejemajo in obrestujejo najtolje vloge na knjižice in na tekoči račun.

Eskontira menice.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

Prva žebljarska in železoobratna zadruga v Kropi in Kamni gorici.

Pisarna: Žebljarska zadruga, Kropa (Slovenija).

Telefon interurban: Podnart.

Brzjavke: Zadruga ropa.

Žebli za normalne in ozkotirne železnice, žebli za ladje, črni ali pocinkani, žebli za zgradbe, les i. t. d., žebli za čevlje, spojke za odre in prage, spojke za ladje in splave. Železne brane. Zobje za brane. Kljuke za podobe, zid, cevi, žlebe i. t. d. Vijaki z maticami. Podložne pločice. Matice. Zakovice za tenderje, kotle, sode, mostove, pločeno, kolesa itd. Vijačni čepi. Verige.

Vsi v našo stroko spadajoči železni izdelki po vzorcih in rabah najceneje.

Ilustrovani ceniki na razpolago! — Prodaja se samo na debelo trgovcem.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica v Mariboru.

V lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje! — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tek. računu.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razr. loterije.